Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

Thomæ Goodwini Moses & Aaron Seu Civiles & Ecclesiastici Ritus Antiquorum Hebræorum

Godwin, Thomas

Bremæ, MDCCX

VD18 12442798

Cap. X. De Anno Jubilaeo.

urn:nbn:de:gbv:45:1-18703

Visual Library

CAP. X.

De Anno Jubilæo.

I. HOc est ultimum festum, quòd Deus Judæis præcipit. Celebratum fuit quovis *anno quinquagesimo*, institutumque *Levit.* XXV. 8. *Numerabis tibi septimanas annorum, septem annos septem vicibus &c.*

II. Vox *Jubilæi* descendit ab Hebraïca יוֹבֵל, notante *arietem*, ut & *cornu arietinum*: *septem Sacerdotes gestabunt septem buccinas arietinas coram arca*, *Jos.* VI. 4. ubi vox יוֹבְלִים occurrit, & à Paraphraste Chaldaïco vertitur *cornua arietina*. *Marbachius in Lev.* XXV. putat, quòd hic annus *Jobel* vocetur à יוּבַל *Jubal*, primo inventore instrumentorum musicalium, de quo legimus *Gen.* IV. 21. *Jubal fuit pater omnium tractantium citharam & organon.*

III. Alii (1) Autores aliam hujus etymi rationem dant; sed verisimillimum est, quòd hic annus

 vocatus

(1) Quidam deducunt יוֹבֵל ab הוֹבִיל *adduxit*, *reduxit*, quòd hoc anno abalienata rursùs ad pristinos dominos adducerentur. Alii rursùs deducunt ab הוֹבִיל *duxit*, quòd *Jubilæo* sonus tubarum in totum terram ductus sit *Lev.* XXV. 9. Sed firmiore talo alii cum Autore probant יוֹבֵל significare *arietem* & quoque *cornu arietienum*, unde

vocatus sit *Annus Jobel* à יוֹבֵלִים *cornibus arietinis*, quorum clangor tum temporis totam regionem personabat. *Lev.* XXV. 9.

IV. Quinque præcipua hujus festi adjuncta sunt. 1. Generalis manumissio servorum. 2. Revolutio agrorum domorumque ad primos possessores, qui ea antea vendiderant. 3. Hoc modo custodita est distinctio Tribuum, redeuntibus nempè agris ad primos dominos, in suis quosvis tribubus; servisque ad suas familias. 4. Sunt, qui autumant, quòd, quemadmodum Græci

unde *Jos.* VI. 4. Chaldæus יוֹבֵל transfert קֶרֶן דְּכַרְיָא *corna arietis*. Angl. ibid. seven trumpets of ramshorns. Et quòd שׁוֹפְרוֹת הַיּוֹבְלִים ita debeant verti, patet ex vs. 5. Unde haud benè transtulit Luth. Sieben Posaunen des Hall-Jahrs; quasi Josua respexisset ad *annum Jubilæum*, cùm *annus Jobel* in Sing. non in Plural. veniat in S. Scriptura. Expressè *Exod.* XIX. 3. יוֹבֵל ponitur pro σάλπιγγι *tuba*, sed hoc loco citra dubium metonymia est, & adhibetur vox יוֹבֵל pro חֲצֹצְרוֹת *buccina*. At, qualis *buccina* fuerit, quâ usi in hoc *Jubilæo*, docet nos hodiernorum Judæorum mos, qui die expiationis, quo inchoat *Jubilæus*, *cornua arietina* inflant, in memoriam *Jubilæi*. *Baxtorf. Syn.* c. 21. Adeo ut mirer viro celeberrimo haud verisimile videri, tubas ex cornibus arietinis confectas fuisse. Forsan putat nostros in Europa arietes Asiaticis æquales? Sed *Busbequius* & alii docent, quanti ponderis & pinguedinis arietes in Asia deprehendantur. Cornibus autem istis usi sunt in signum lætitiæ, quòd tùm redeat ad Dominum quod fuit ante suum. Atque sic patet, rectius *Jobilæum*, quàm *Jubilæum* dici, quemadmodum etiam *Josepho* ἰωβήλιος ἐλευθερία dicitur.

Landesbibliothek Oldenburg

Græci sua tempora computabant *Olympiadibus*, Romani *Lustris*, Christiani *Indictionibus*. (2) Ita Judæi *annis Jubilæis* sua tempora numerârint. *Hospin. de Orig. fest. c. 9. 5.* Figurabat (3) mysticè spiritualem *Jubilæum*, quo gaudent Christiani sub Christo,

X 4 cujus

(2) *Olympias* quævis, ut & Romanorum *Lustrum*, erat *spatium quinque annorum*; *Indictio* quindecim. Anno Christi 313. mense *Septemb.* cùm Constantinus, Maxentio Tyranno ad pontem Milvium victo, & religione Christianâ in libertatem assertâ, Synodum Nicenam convocâsset, institutum est, ut annorum ratio ab illo tempore *Indictionibus* iniretur.

(3) Illa, quæ notavimus ad *annum Sabbathicum*, hic repeti possunt, quia fermè est eadem ratio; nam sicut *annus Sabbathicus* erat annus septimus, ita *Jubilæus* erat annus septies-septimus. Nihilominùs tamen peculiarium rerum figura fuit: notavit enim. I. Homines, qui in Adami esu decoxerant omnia sua bona, & ex paterna hæreditate ejecti erant, *anno Jubilæo*, h. e. per Christi mortem, (quæ incidit in *annum Jubilæum*) restituendos fore paternis bonis. II. Eos habituros tum tempus ἀλαλαγμῶ *jubilationis*, & lætaturos in spiritu. III. Sic tamen ut primo die jejunent, h. e. tristentur. Primis incunabulis N. T. Discipuli non tantùm contristati sunt, cùm Christus sponsus ab ipsis esset ablatus *Matth.* IX. 15. sed & omnis, qui resipiscit, in initio conversionis ad Deum. Quemadmodum *annus Jubilæus* orsus est mense septimo quadragesimi noni anni, ipso die magno expiationis, cùm animas suas jejunio macerarent. IV. *Jubilæum* N. T. indicendum & promulgandum esse sono cornu arietini, h. e. Euangelio Jesu Christi, arietis pro nobis mactati, *Esa.* LIII. 7. quo Euangelio annunciata est captivis libertas. *Esa.* LXI. 1. V. *Jubilæo* magno diei septimi, qui erit Dies Christi & verus gratiæ annus, rursùs libertatem servis Dei annuntiandam esse

σάλπιγξι

cujus ſanguinis beneficio non ſolùm redditus nobis eſt reditus in regnum cœlorum, quod antea peccatis noſtris amiſeramus; (quemadmodum Iſraelitæ rediêrunt ad poſſeſſiones ſuas, quas antea

σάλπιγξι *buccinâ* Angeli 1. *Cor.* XV. 52. ubi liberabuntur ab omni malo, & ſervitute, & labore, & debito, fruentes τῷ πληρώματι τοῦ Θεοῦ *plenitudine Dei.* VI. Nullis opibus poſſe hæreditatem cœleſtem parari, quemadmodum nemo poterat plenum dominium fundi alieni acquirere. VII. Nec poſſe cœlum vendi, ut fit à Papis. VIII. Impios poſſe, naufragio circa fidem facto, ita perdere & contemnere partem in Eccleſia, ut ſi non maturè revertantur & requirant eam, vix ſpes ſit eos unquam recepturos, imò nec futuro die ſupremi *Jubilæi*; pios autem, qui ſunt radicati in Chriſto καὶ ἐκλεκτὸν ἱεράτευμα *ſacerdotium electum* 1 *Pet.* II. 9. nunquam ita abnegare fidem, ut non ſint reverſuri aliquando, quia Deus non permittit, ut parvi pendant omnem fidem δι' ἀγάπης ἐνεργουμένην, quæ eſt fundamentum veræ Eccleſiæ, ut patet in exemplis Petri & Cranmeri Epiſcopi. Quemadmodum Iſraelita, qui vendidit domum in urbe munita, & non recuperavit anno primo, eam nunquam redimere potuit, excepto Sacerdote, qui *Jubilæo* & aliis annis recipere potuit, cui tamen permiſſum non fuit vendere agrum ſuburbanum, quia is poſſeſſio perpetua Sacerdotibus fuit *Lev.* XXV. 29-34. Habuit præterea *annus Jubilæus* multos alios uſus; notabo paucos. I. *Ethicum*, ne divites omnia prædia ſtuderent multo pretio ad ſe rapere, & egentiorem empturum pretio ſuperare & expungere, quum ſcirent, revomendum eſſe, quod avara faux deglutiverit. II. *Politicum*, ne divitibus omnia prædia ad ſe arripientibus terra minùs culta redderetur, aut homines, abjectâ omni ſpe redeundi in poſſeſſiones paternas ad alios populos excurrerent, & ſic terram nudarent, aut pauci totam regionem tenerent, aliis ad egeſtatem redactis, uti in Italia aliquando factum refert *Cunæus de Rep. Hebr. l.* 1. *c.* 2. & 3.

Landesbibliothek Oldenburg

tea vendiderant) verùm etiam clangor Euangelii, qui adumbratur clangore tubarum, perrupit orbem terrarum. Et sic *Jehova clanxit buccinâ*, uti loquitur *Zacharias cap.* XI. 14. (†)

V. Hæc autem manumissio servorum, & remissio possessionum, facta non est ante decimum diem mensis *Tisri*, quo tempore illa quasi publicata est *tubis* seu *cornibus arietinis*. Novem prioribus diebus hujus mensis feriabantur servi, genioque indulgebant, serta plectentes, in signum propinquæ libertatis.

X 5 CAP.

(†) *Romani Pontifices*, ubivis vel Judæos vel Gentiles æmulantes, instituerunt *Jubilæum*. Et quidem *Bonifacius* VIII. jubilæum centesimo quovis anno celebrandum, diversâ tamen à Judæis ratione, ut *Polyd. Virg. lib.* 8. *cap.* 1. fatetur; Nempe, uti hic putat, quô populum cumprimis Romanum ab inani secularium ludorum celebratione ad verum solenne sacrum reduceret. (Fuerunt autem Ludi seculares in honorem *Apollinis* & *Dianæ* institutiC. quoque anno, clamante præcone; *Venite ad ludos, quos nemo mortalium vidit, neque visurus est.*) Sed rectius *Vossius* dicit, hoc fecisse *Bonifacium Anno Christi* MCCC. ut revocaret morem Romanum Populo, post multa secula ludorum secularium oblito. Postea *Clemens* VI. reduxit Jubilæum ad annum quemq; L. *Urbanus* verò VI. ad annum XXXIII. prætexens annos ætatis Christi. Tandem *Sixtus* IV. angustiorem terminum fixit, nempe annum XXV. Sic Mundus vult decipi!

CAP. XI.

De Festo Purim & Festo Encæniorum.

I. PUr פור est vocabulum Persicum, notans *sortem*, unde hoc festum nomen habet, vocaturque *Purim*, h. e. *sortes*, κληρωτήρια.

II. Cœpit hoc festum die decimo quarto mensis *Adar*, duravitque ad finem decimi quinti. *Esth.* IX. 21. Institutum fuit à *Mardochai*, in memoriam liberationis Judæorum è manibus *Hamanis*, coram quo singulis diebus, singulis mensibus, *sors* jacta est, ad exstirpationem illorum. Hoc biduo legunt historiam de *Esthere* in Synagoga, & quoties nuncupatur *Hamanis* nomen, pugnis & malleis sæviunt in tabulas & subsellia, ac si infelicis *Hamanis* tempora tunderent. (1) *Hospin. de Fest. fol. 33. ex Antonio Margarita in lib. de cerem. Judæor.*

III. *Fe-*

(1) Quando hic solennis actus peragitur, nempè quando volumen Legis promitur, & totus liber *Estheris* à fronte ad calcem legitur, omnes Judæorum virgines & mulieres & pueri adesse debent, ut jucundo adspectu percussi *Hamanis* pectus reficiant. Fui aliquando in ipsorum Synagoga, cum hoc festum agitarent, ubi vidi quantoperè in miseri *Hamanis* manes debaccharentur. Pueri ligneis & ferreis malleis ita contundunt subsellia, parietem, & terram, ut